

פרוטוקול משיבת הועד המקומי מס' 16 מיום י"ד טבת תשי"ד (20.12.53)

נוכחים: כהן, מרקוביץ, ציפרשטיין, היימן, שהרבני, ורהבה.
אחר : קנדל.
חסרים : לוינסון, צדוק.
מ. זהבי המזכיר.

ארכיון קריה-אוננו	
מכל 48	תיק 16
הישבה נפתחה בשעה 20.30	
עקב הפסקה סלילה הכבישים החליט הועד המקומי היום כפי שפורסם.	

הישבה נפתחה בשעה 20.30

עקב הפסקה סלילה הכבישים החליט הועד המקומי היום כפי שפורסם.

כבישים :

היו"ר מתחיל את הישיבה בהקראת מכתב המועצה האזורית מס' 10703 מיום 20.12.53 הודן במכתב סולל-בונה בענין הפסקת הסלילה. לאחר מכן מסר זהבי דו"ח על פגישתו עם סולל-בונה והדברים שנאמרו לו: כי הסלילה נפסקה יען כי סולל-בונה סלל כבר כערך כספי הרבה יותר גדול מסכום הכסף ששולם לו. זה מספר שבועות שסולל-בונה פונה בכחב למועצה האזורית בענין זה ללא קבלת תשובה כל שהיא בכחב או בע"פ. סולל-בונה החרשם כי יו"ר המועצה האזורית מקל ראש בעבודה זו ואינו מתייחס ברצינות לכל הענין.

היו"ר :

נאמר לנו סלילה הכבישים צריכה לעלות כ- 100,000 ל"י מזה כ- 45,000 ל"י מהתושבים. רצינו שיתחילו בסלילה ולחצנו על התחלת הבניה, אם כי ידענו שיטענו לקויים בחשובים וכו'. אחר חתימת החוזה נוכחתי לדעת שהוא מחושב על - 83,000 ל"י בלבד. לצערי חלה אז יו"ר המועצה האזורית ולא יכולתי לנהל כל משא ומתן רציני בענין זה. ברור שחייב הייתי לנהל את המשא ומתן והוכוח עם יו"ר המועצה האזורית. עוד לפני שהתחילו בסלילה נאמר לי: "חדאג שהכספים מהתושבים יכנסו כי אחרת נאלץ להפסיק את העבודה". מבחינת חוקית אפשר לחבוע מהאיש רק את הכחוב בחוזה. כאם מחברר היום סולל-בונה קבלה רק - 20,000 ל"י פירושו, שכספים אלה הם רק הכספים ששלמו תושבי קריה-אוננו. והם הכניסו עד לפני שבועיים - 16,000 ל"י בסה"כ מקריה-אוננו. אם נעשה חשבון שאקרוון מקבל - 5,000 ל"י הרי בסה"כ מחיר הכביש הוא - 88,000 ל"י. מסכום זה צריכים התושבים להשתחרר ב-75% (ראה פירוט) למעשה יש עודף של - 14,000 ל"י. הנה כי כן כספי ההלוואה וכן חלקן של רסקו, עמידר, מרגליה וכו' לא נגבו ולא הגיעו לחעודתם ונשארו רק הכספים ששלמו התושבים. עומדת השאלה מה לנקוט ואיך להגיב על תופעה זו. ידוע לנו שהצבור אינו רוצה לשלם אך מאידך ברור שאסור לגבוח יותר מהמותר לפי חוק. אכן, יו"ר המועצה חולה אך בענין זה התחילו זמן רב בטרם חלה וקשה לומר שהמוסד הזה מלא את חובתו. יש איפוא לפעול בדחיפות כדי לחקן את החשוב לתושבי המקום וכמו כן יש לפעול כדי שיכנסו הסכומים שבגללם הופסקה העבודה.

היימן :

לדעתו אין להאשים את המועצה בלבד. כמועצה יושבים חברים מקריה-אוננו והם ידעו את המחרש ואח יחס המועצה. אך הם השלמו עם זאת. העובדה שעשו חשב על 100,000 ל"י במקום - 83,000 ל"י אני חואה אותה לזכותו של מסחרי ובלבד שהיו גומרים את הכביש במחיר זה, ואח"כ יזכו את תושבים בעודף. בזמן של מחירים לא קבועים כמו בימינו אפשר לעשות זאת. השאלה היא מה יכול הועד המקומי לעשות. את החוזה עשתה המועצה האזורית ואנו חחמנו על ערכויות למועצה מבלי שחיה לנו ידיעה איזו שהיא על המחרש. נוכל רק להוציא את המסקנות. כלפי התושבים אנו כולנו אחראים. נראה לנו שנכשל מזכיר המועצה שעמד לבד במערכה. נוכל לדרוש רק שיהיה סגן יו"ר המועצה האזורית שיוכל לדאוג לעניני קריה-אוננו זה יכול להיות רק חבר הועד המקומי כלומר כהן.

היו"ר מסכם לאחר חלופי דברים :

השאלה היא שאלה הגביה: אם נמשיך בגביה לפי החשבון של - 100,000 ל"י? שאלה שניה, איך להגיב על נהול הדבר. ושאלה נוספת מה לעשות?-האם בשלים עם גובה הסכום שנדרש מהתושבים. לצערי, אני נאלץ חמיד להפריע לסדר היום של ישיבות הנהלת המועצה בענינים הנוגעים לקריה-אוננו. אך מאן אוגוסט לא היו ישיבות.

היימן :

חושב שאין לעורר עתה את שאלת הפחתה סכום הגביה. כאשר לא ידוע מה יהיה מחיר הכביש עתה וקיים חשש שנעמוד בגרעון. סולל-בונה ודאי ידרוש עתה חוספת עבור החזרת

היו"ר : אינו מחונד להצעה היימן, אך חושב שהועד צריך לדעת מהחשוב שנעשה.
היימן : מציע לקבל החלטה :

"אנו מבינים שבסכום של -100,000 ל"י כלולה רזרבה של -12,000 ל"י ולהודיע למועצה שבאם יעלה הכביש פחות מהסכום הנ"ל - יוחזר הכסף לחושבים".

היו"ר מציע : אנחנו רושמים לפנינו שבחשבונו של -100,000 ל"י ישנו סכום של -17,000 ל"י פתוחים ומתוך זה יש לקחת בחשבון את המהנדס המפקח על הסלילה. (בגבול של -5,000 ל"י בערך)
לאור העובדה שיש יחרה בחוזה שנחתם מבקש הועד המקומי שיחרה זו תכנס לחשבון חסום ולא ישמש להוצאות אחרות של המועצה. ושחנחן זכות לאיש קריה-אוונו חבר הועד שיפקח וינהל את חשבון השמוש בכסף זה".
היימן : הובע שחבר קריה-אוונו זה יהיה חבר הועד המקומי שהוא גם חבר במועצה. לאיש כזה ישנה זכות לחבוע דבר כזה.

היו"ר : אפשרות אפשרות אחת ישנה לכחוב מכתב למועצה ולחבוע מיד את הסדר הדבר. אפשרות שניה לכחוב למועצה ולהודיע לה שחברי המועצה האזורית חושבי קריה-אוונו לא ילכו לישיבות המועצה ע"מ לדון בדברים אחרים כל עוד לא חוסדר הבעיה הנ"ל.

שהרבני : מציע שמזכיר הועדה המקומי ישב מחר במועצה ויברר את סיבת העכוב ומיפיים את כוחו לספל בדברים לחקון המעוות.

מרקוביץ : רואה שהזניחו את העניינים כאן עוד מההתחלה. בכלל את ענין העבודות הצבוריות מזניחים כאן, אפילו את הפרוטוקול לא הואילו להדפיס. כבישים נהרסים ונסיעות אינן מבוצעות. בעיות המועצה האזורית נמצאות על סדר היום ואינן מוצאות את פתרונן - זכרים אלה אינם יכולים להמשיך שנים. כספים אין לוועד המקומי והוצאותיו אינן אלא כי החושבים משלמים די הרבה כספים ואין סיבה שיהיה כאן חוסר כסף. עלינו להקדיש ערב מיוחד לדיון בשאלה זו, בה נחליט אם יש מקום להשלים עם המועצה האזורית או להנחק ממנה.

ציפרשטיין : מציע לקבל את הצעת כהן ולחת נזיפה למועצה על הרשלנות שגלחה בעניני קריה-אוונו. ולחבוע בעחיד לבוא להודיע לנו מיד על עניינים הנוגעים לקריה-אוונו ולא שבוע לאחר מכן.

היימן : חושב שעל הועד המקומי להפגש פעם נוספת באופן מיוחד ע"מ להחליט פה אחד על נתוק מהמועצה האזורית.
שהרבני : חוזר על הצעתו כנ"ל.

היו"ר : המועצה האזורית לא חסכים לכך, לדוגמה: מזכיר הועד המקומי בא בדברים עם משרד החנוך והחרבות בשאלות שונות וכן ע"מ לקבל אשור להסדר בעיה הילדים לגן שגילם נמוך מ-5. לפתע הודיעוהו כי מצטערים מאד אך מבקשים מאחו לקיים עמם את המגע באמצעות המועצה האזורית. כך היה בקרן קיימת עם המהנדס אקרין ואף בסולל-בונה;

קצול : יש לחלק את הבעיה לשניים: החלק העקרי הנוגע למועצה האזורית ידוע לכולנו וחבל לדבר עליו. ענין הכבישים הוא פרשה בפני עצמה. לדעתי צריך לשבח עם המועצה ע"מ להודע במה חל העכוב וכיצד לפתור את הבעיה.

היו"ר : מציע שהועד המקומי ישב ביום ה' הקרוב בשעה 20.00 לישיבה שלא מן המניין ע"מ לדון בקשר לכבישים ומועצה האזורית.
בתי כנסת (לפרוטוקול מיום 17.12.53 של ישיבת ועדת הפתוח)

היו"ר : ידוע לכולם שהועד המקומי טרם חלק קרקעות לבתי-כנסת ולא היתה כל כונה לא לחת למישהו חלקה. הועד המקומי רצה לחת מקום אך רק עדה אחת קבלה את ההצעה והיתר רצו עוד לחפש מקום.
לצערי נוכחתי לדעת שבנגוד להוראותי, ונחתי הוראה מפורשת שלא יצא מכתב שלא בחתימתי עד שיכנס המזכיר לעבודה והנה נשלח מכתב ב בחתימתי יד רענן בלי ידיעתי. ולא ידעתי, לא הייתי חותם על המכתב.
ועדת פתוח דנה על המקום שקבעה העדה האשכנזית ולא ראתה אפשרות להסכים למקום זה.

מרקוביץ : נשלח המכתב ע"י הועד המקומי לאחד מתכרינו הפעיל בעניני בתי-כנסת לבתי הוגן ובלתי יפה. זכינו אחרי מאבק של שנים לחלקת אדמה שקנינו אותה, דחו אותנו משם בטענה שאין שם מקום בשבילנו. אחר כך היחה ועדת יחד עם המהנדס גנוסר ואז הוחלט על המקום בשבילנו, בין ביה"ס והקולנע. והועד המקומי אשר את המקום. כהן עצמו שאלני מספר פעמים מתי אתם מתאילים לבנות. אני מודיע לכם שהיהדות הדתית במקום חגיב בצורה חריפה ביותר, ועד הכנסת נגיע. הם משלמים מסים ככל חושב אחר. אנו לא נסכול יותר את הדבר ונדע כיצד להגיב על כך. והרי המהנדס היה עמנו. הועד החליט על כך. לקולנע נחנו 4 דונם אדמה ללנו אין מקום בקריה-אוונו לעני דה.

הרכבי:

כל עוד ישנן דרישות מחושבים לבחי-כנסת אין לנו לדאוג אם הם הרוב או שאינם הרוב. עלינו לדאוג שהמקום יתאים מסכת הסביבה והקרבה. המקום שסגמן על ידי העדה האשכנזית אינו מתאים ליד ביה"ס וליד הכניסה לקולנוע המציג כליל שבת ובשבת בבקר. אני חושב שאין הדבר מזיק לעדה האשכנזית אם ירחקו 100 מטרים מהמקום הנוכחי. לגבי העדה החימנית הרי הם מרוכזים במקום אחד והחלקה הנחנה להם היא המתאימה ביותר לעדה זו. לגבי העדה הספרדית, לצערי מפורדת עדה זו בכל קריה-אנו והמקומות שהוצעו להם הם מתאימים בחלקם ואינם מתאימים במציאות. הם יחמו אם יחנו את שניהם גם יחד מבלי שיפריעו לאיזו שהיא מסרה אחרת בקריה-אנו. יש לעדה זו 6 או 7 ספרי תורה ואין איפה לשימם.

זהבי:

אין אני רוצה לעסוק בפוליטיקה אלא בחכנון בלבד. מקום רבים בארץ עושים שגיאות חכנון שהחלטה עליהן נמשכת רגע אחד בלבד ואח"כ סובלת האוכלוסייה משגיאה זו שנים רבות. לצערי עם כל הכבוד למהנדס, הרי שבשעה שהוא קבע את המקומות לבחי כנסת, הן לאשכנזים והן לספרדים התעלם לחלוטין מצרכי הצבור. אך שומה עלינו לתת דעתנו לענין זה. המקום בו קבעה העדה האשכנזית את ביה הכנסת נמצא בין ביה"ס והקולנוע על מדרון במרכז הקריה. כל טקס, חגיגה, כנוס בחג לאומי או בשעה חרום אם יבוצעו - יבוצעו במקום זה שהוא המרכז ויבוצעו בשבתות. הנה איפוא אם במקום זה יעמוד ביה כנסת הנו אבוד לחלוטין, ולשם מה לעשות משגה זה? בגלל דונס אחד שיוקצב לביה כנסת להרוס שטח שלם. ומה נדרש מהדתיים? בגלל נדרש מהם לזוז מערבה מרחק של 100 מטר לתוך פרק יפה על גבעה מבלי לפגוע בהם. בשבילם זו שאלה 2 דקות הליכה נוספות בשביל הקריה זו שאלה של אבוד השטח היקר ביותר במקום לחושביו.

היר:

מוחה בחוקף על דברי מרקוביץ. אין לו כל זכות לפגוע ולהקל בחושבים שאינם הולכים להחלל.

מרקוביץ:

לא אמרתי זאת.

היר:

אנו החלטנו לתת חלקה אך אנו נקבע היכוף ואינו פוחד מפני איומים. אחת רשאי לבנות ליד ביה ההסתדרות אך אחת חשא באחריות. אנו הוא שאמרתי שאני רוצה שינתן מקום יפה לביה כנסת. אני שאיני הולך לביה-כנסת. אנו יושבים בועד הזה 5 חודשים וחוף 5 חודשים הקצבנו את המקום, אני יודע מה זה יהודי דתי איני רוצה שאאימו עלי ויכפו עלי אורח חיים שאיני רוצה בו, בעקר שאיני יודע מהו. האסון של הרחקה ב-100 מטר. קבענו את החלקות כפרקים כדי לתת מקום יפה. רציחי בביה כנסת אחד כדי שיהיה נכס לאומי. נניח זאנשים שאינם מכינים דבר בחכנון קבעו דבר שהיה משגה ובא יהודי ואמר זוהי שגיאה בחכנון, ומדוע אי אפשר לשנות? גזלנו משהו? ולעצם הענין: לי לא נאה לבוא לכנוס ולהפריע ליהודי דתי. אמרנו: חשבו עם המהנדס וחבריו אתו ואחר כך חגישו הצעה בדבר המקום ואת גודל השטח. לגבי ביה"ס דתי אין מקום לסענוח לפי שעה מספר הילדים אינו מחייב הקמת ביה ספר.

לגבי העדה הספרדית:

העדה האשכנזית שהיא הצבור הגדול ביותר במקום כונה לעצמה ביה כנסת אחד. ואינה באה כטענוח על המרחקים שעל אנשיה ללכת. הברירה בידי העדה הספרדית לרכוש לעצמה חלקה למטה ביה כנסת. המדובר הוא בהקצבה שטח לכל עדה ואם נקציב לעדה הספרדית שני מקומות ישנה אותה הצדקה ועוד יותר מזה לעדה האשכנזית לתכנן שטח נוסף. דבר זה אסור לנו לעשות. אם המקום יגדל אז נדון בדבר. בכונה נחנו לכס לבחור בהחלט לרכוזי האוכלוסייה באחד משני המקומות שהוצעו.

היר:

מציע לקבל החלטה שהעדה האשכנזית תעבד חכנית לגבי השטח שמוצע לה וחביאו לאשור.

העדה הספרדית תעבד חכנית וחביאה לאשור וכך הדבר לגבי החימנים. ההצעה מתקבלת פה אחד.

(מ. זהבי)

(י. כהן)

מזכיר הועד המקומי

יו"ר הועד המקומי.